

SINAN ALIC
Besjeda prilikom otvaranja
izložbe "Ulica prkosa"
Rikarda Larne
Medjunarodna galerija portreta
Tuzla, 26.12.1995

Dame i gospodo, postovani prijatelji!

Imam prijatnu dužnost i zadovoljstvo da sa nekoliko prigodnih recenica otvorim izložbu dokumentarne fotografije sarajevskog autora Rikarda Larne.

Ne tako davno u ovim istim prostorijama susreli smo se sa sličnom izložbom - u pitanju je i tada bila fotografija, i tada je u fokusu bila bosanskohercegovačka tragedija - naša tragedija, ali je tada s druge strane objektiva bilo oko stranca koji je proputvao kroz Bosnu.

U ovom konkretnom slučaju susrećemo se sa fotografijama koje je preživljavajući sve ovo što vidimo na njima - fotografijama : od potrage za vodom, pretrčavanja brisanog prostora kojeg je kontrolisao snajperista do posljednjeg isprućaja najbližih, napravio čovjek koji je bio zatocenik opkoljenog grada i koji je posmatrajući tu neravnopravnu borbu dobra i zla kroz objektiv svoje kamere ostavio dragocijeno svjedocanstvo.

Zbog toga su ove fotografije, a neke od njih posebno, više od običnog dokumenta jer se u njima prepoznaje i umjetnički senzibilitet Rikarda Larne nekada naglasen uspješnim kadriranjem, kompozicijom a nekada samo na izgled običnim detaljom u izboranom licu starica. Larne je na svojim fotografijama zabilježio rat u Sarajevu i zbog toga je naziv ove izložbe trebalo prosiriti na - GRAD PRKOSA.

Ove fotografije vas ne mogu ostaviti ravnodusnim. Zaustavite se pred fotografijom na kojoj su dječije sanke, tragovi krvi i američka konzerva. Sve je rečeno - tri i po godine Sarajlije su preživljavale od humanitarne pomoći da bi mnogi od njih, a što je i najtragičnije i djeca, ipak postajali žrtve. Da li samo onih s brda? Ako ste u dilemi onda će i ona nestati kada se nadjete pred potresnim prizorom: žena, pas i mačka u grčevitoj borbi da se prezivi prevrću po otpacima.

Očigledno je da je ovakav ciklus mogao nastati jer se Rikardi Larne cijelo vrijeme rat ne odvajala od kamere. Ona je s njim kada kreće u potragu za vodom, hljebom, kada se oprasta od onih s kojima je odrastao. Ona je njegovo oružje protiv snajpera, gladi, mrznje; ona će nakon serije prizora beznadja ponuditi i trčak nade u dječaku koji se skriva od snajpera, dječaku koji će postati čovjek u Sarajevu u čiju će memoriju biti zapisani i prizori sa Larminih fotografija.

Pogledajmo ih i zbog naše memorije.